

A HULLADÉKGAZDÁLKODÁS ÚJ TÖRVÉNYI SZABÁLYOZÁSA

THE NEW LEGAL REGULATION OF WASTE MANAGEMENT

SZABÓ FERENC adjunktus

Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar

ABSTRACT

The 2012. CLXXXV. law on waste and its governmental regulations have grounded a new waste management system. Enterprises in waste management have to operate in much stricter conditions. The new obligations were introduced at the beginning of 2013, and covers all the areas of waste management – collection, transportation, treatment and recycling -- and all the activities of these enterprises. This will increase the costs of waste management in Hungary. In my paper I present the new regulations concerning waste management.

Bevezetés

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (Ht.) és végrehajtási rendeletei egy új típusú hulladékgazdálkodási rendszer alapjait fektették le. A hazai hulladékgazdálkodás területén működő gazdálkodó szervezetek a korábinál lényegesen szigorúbb feltételek mellett lesznek kénytelenek működni a jövőben. Ezek a kötelezettségek az új szabályozás 2013. január 01-jével történő hatályba lépésétől érvényesek, és kiterjednek a hulladékgazdálkodás minden területére, valamint a területen működő gazdálkodó szervezetek tevékenységeire. Az új szabályozás jelentős mértékben szigorítja a hulladékkezelés szabályait, lényegesen bővíti a hulladékgazdálkodási közszolgáltatók kötelezettségeit, melyek a következő években jelentősen megnövelik majd a közszolgáltatás költségeit. A lerakási illeték és a rezsicsökkentés 2016-ra összességében – az egyes önkormányzatok finanszírozási helyzetétől függően – 40-100% finanszírozási veszteséget okoz, melyet központi díjkompenzációval, vagy a közszolgáltatási díjak ugyanilyen mértékű megemelésével lehet kompenzálni.

A korszerű hulladékgazdálkodás a környezetvédelem kiemelt jelentőségű területe. Célja a hulladékok által okozott környezetszennyezés megelőzése, megakadályozása, felszámolása. A hulladékok által okozott környezetterhelés az elmúlt 50 évben nőtt meg jelentősen. A modern fogyasztói társadalom mellékterméke az egyre növekvő mennyiségű hulladék, melynek növekvő mennyisége mellett az összetétele is kedvezőtlen irányba változott. Jelentősen megnőtt a hulladékban a környezetkárosító, környezetidegen anyagok aránya.

A hulladékgazdálkodás legfontosabb szakterületei:

- Hulladékgyűjtés (elkülönített gyűjtés)
- Hulladék szállítás
- Hulladék kezelés (előkezelés)
- Hulladék hasznosítás (reusing, recycling)
- Ártalmatlanítás

1. A hulladékgyűjtés, elkülönített gyűjtés szabályai

A hulladék gyűjtés célja a folyamatosan képződő, egyre nagyobb környezeti kockázatot jelentő különböző típusú hulladékok környezeti elemektől történő elkülönített gyűjtése. Az Európában is elterjedt szabványos zárt gyűjtőtartályok alkalmazásával kizárható a hulladék kiszóródása, esetleges környezetszennyezés kialakulása. Ezenkívül a speciális gyűjtő-szállító szállítójárművekhez rendszerezett szabványos gyűjtőtartályok biztosítják a kiszóródás és szennyezés mentes ürítést és elszállítást is.

A korszerű hulladékgazdálkodás esetében már évtizedekkel ezelőtt felmerült a szelektív hulladékgyűjtés, mint a gazdaságos hulladékhasznosítás legfontosabb feltétele. Ennek keretében a hasznosítási igénynek megfelelő hulladékfajták egymástól elkülönített gyűjtése valósul meg. Ez esetben a környezetszennyezés kizárása mellett az elsődleges cél a hulladékfajták egymással történő keveredésének (szennyezésének) megakadályozása, nagy tisztaságú másodnyersanyag frakciók előállítására a gazdaságos hasznosítás érdekében. A elkülönített gyűjtés a korszerű hulladékgazdálkodás stratégiai jelentőségű területe.

A Kormány 438/2012. (XII. 29.) Korm. rendelete a közszolgáltató hulladékgazdálkodási tevékenységéről és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás végzésének feltételeiről

1.1. A hulladékgyűjtés szabályai

Az ingatlantulajdonos kötelezettsége, hogy a települési hulladékot biztonságosan, a környezet veszélyeztetését, szennyezését, károsítását, valamint a hulladék kiszóródását kizáró módon átadja a közszolgáltatónak, elszállítsa, eljuttassa az átvételi helyre, hulladékgyűjtő szigetre, vagy hulladékgyűjtő udvarba. (R. 4. § (3))

- A települési hulladék gyűjtésére szolgáló gyűjtőedény méretére vonatkozó szabályok

A közszolgáltatónak biztosítania kell azt, hogy az ingatlantulajdonos legalább 2 különböző űrmértékű gyűjtőedény közül választhasson.

- A hulladék tulajdonjoga
- A lomtalanítás szabályai

1.2. Az elkülönített gyűjtés szabályai

A települési hulladék részét képező elkülönítetten (szelektíven) gyűjtött hulladékot a természetes személy ingatlantulajdonos:

- a hulladékgyűjtő pontra,
- hulladékgyűjtő udvarba,
- átvételi helyre vagy
- hulladékkezelő létesítménybe szállíthatja és ott a jogosultnak átadhatja, illetve gyűjtőedényben elhelyezheti.
- A települési hulladék gyűjtésére szolgáló gyűjtőedény jelölésére vonatkozó szabályok
  - a). műanyag: sárga,
  - b). fehérüveg: fehér,
  - c). színesüveg: zöld,
  - d). fémhulladék: szürke,
  - e). papírhulladék: kék,
  - f). biohulladék: barna
- A hulladékgazdálkodási infrastruktúra igénybevétele

A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat a közszolgáltató részére meg kell fizetni.

- A csomagolóanyagok visszagyűjtése, elkülönített gyűjtése

A hulladékká vált csomagolóanyagok tömegének legalább 55%-át, de legfeljebb 80%-át anyagában kell hasznosítani, és legalább 60%-át egyéb módon úgy, hogy ez az arány a hulladékot alkotó egyes anyagok tekintetében legalább a következő legyen:

- a). üveg esetében 60%,
  - b). papír és karton esetében 60%,
  - c). fém esetében 50%,
  - d). fa esetében 15%,
  - e). műanyag esetében 22,5%, kizárólag azokat az anyagokat figyelembe véve, amelyeket újból műanyagokká dolgoznak fel.
- A biohulladék gyűjtése

A jogalkotó ösztönzi a hulladéktermelőket a biohulladékok (gyorsan bomló, biológiailag lebontható, főleg növényi eredetű kerti, vagy egyéb konyhai hulladék) helyben történő elkülönített kezelésére, komposztálására és hasznosítására. Ha az ingatlantulajdonos a biohulladék komposztálásáról saját maga nem gondoskodik, a biohulladékot köteles elkülönítetten gyűjteni, és a közszolgáltatónak úgy át adni, hogy a biohulladék komposztálhatósága, illetve lebontása biztosítható legyen. (39. § (4))

Ennek a feltételei ma Magyarországon nem adottak, hiszen a biohulladék elkülönített gyűjtéséhez megfelelő gyűjtőrendszert kellene kialakítani (külön gyűjtőtartály a biohulladék részére, esetleg műanyagzsákos gyűjtés). Ennek megszervezése és működtetése rendkívül költséges, bevezetése meglehetősen hosszadalmas. Külön program kidolgozása szükséges, továbbá pályázati források igénybevétele, ahhoz, hogy ez 1-2 éven belül megvalósulhasson.

- Az elkülönített gyűjtés kötelezővé tétele

A törvény egyértelmű lépéseket tesz az elkülönített (szelektív) hulladékgyűjtés teljes körű bevezetése és kötelezővé tétele irányába. Nyilvánvaló az a jogalkotói szándék, hogy legkésőbb 2015. január 01-től kötelező legyen minden területen a szelektív hulladékgyűjtés.

A törvény 95. §-a alapján 2015. január 1-jétől viszont kötelező lesz az elkülönített gyűjtés önkormányzatok által történő megszervezése, melyhez a helyi közszolgáltatók biztosítják a szükséges feltételeket és amelynek igénybevétele, valamint az elkülönített gyűjtésben való együttműködés az ingatlantulajdonosok számára kötelező lesz.

2. A hulladékkezelés (előkezelés) szabályozása

A szelektív gyűjtő rendszerből kikerülő hulladék utóválogatása kötelező.

A lerakás előtti előkezelés kötelező. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás körébe tartozó hulladék lerakón csak akkor rakható le, ha a hulladék olyan fizikai, termikus, kémiai vagy biológiai előkezelési műveleten ment keresztül, amellyel a hulladék mennyisége vagy környezetre gyakorolt hatása csökken. (9. § (2))

3. A hulladék hasznosítás szabályai

Az „összességében legjobb környezeti eredményt” biztosító hasznosítási művelet alkalmazható. A hasznosítási művelet költsége, gazdasági hatékonysága, a lakossági díjakra gyakorolt hatása, nem szerepel a szempontok között.

Hasznosítási műveletek között (Ht. 3. sz. melléklet, lásd alább) R1 jelzéssel szerepel az „Elsődlegesen tüzelő- vagy üzemanyagként történő felhasználás vagy más módon energia előállítására” Ennek az alkalmazása nehézkes, még akkor is, ha esetleg komoly gazdasági előnyökkel és minimális környezeti kockázattal járna.

Azzal egyetérthetünk, hogy hagyományos „hulladékégető műben vagy hulladék-együttégető műben égetni vagy együttégetni csak olyan hulladékot lehet, amely anyagában nem hasznosítható”, de mi van akkor, ha az energetikai célú hasznosítás nem hulladékégetéssel, hanem mondjuk termikus bontással (pirolízis) történik, melynek terméke tüzelő- vagy üzemanyag, esetleg szintézisgáz, vagy más módon energia előállítására alkalmas nagy tisztaságú gáz vagy olaj (pirolízis olaj). Ez esetben akadály lehet-e az, hogy a hulladék anyagában történő hasznosítására létezik műszaki megoldás. A törvény betűje szerint igen!

Ez azért problematikus, mert elméletileg minden hulladék esetében lehetséges az anyagában történő hasznosítás. Legtöbb esetben a hulladékáram egy csekély hányada jelentős nyereséggel hasznosítható (pld nagymennyiségben szelektíven keletkező, elkülönítetten gyűjtött ipari, kereskedelmi hulladék), a hulladék jelentősebb hányada csekély nyereséggel, vagy elviselhető veszteséggel hasznosítható anyagában (pld. hagyományos lakossági szelektívgyűjtés közterületről, vagy hához menő gyűjtéssel, utóválogatással), a maradék hulladék anyagában történő

hasznosítása csak aránytalanul magas költséggel, súlyos veszteségek árán lehetséges. Sem a szeletív gyűjtés sem a mechanikus válogatás, vagy egyéb módszerek nem képesek biztosítani az egyes hulladékok teljes mennyiségének anyagában történő hasznosításához szükséges feltételeket.

Ezért a gazdaságosság, a hatékonyság szempontjainak kihagyása súlyos hiba volt a jogalkotó részéről, melyet előbb-utóbb korrigálni kell. Az európai uniós gyakorlat jól bizonyítja, hogy csak a korszerű energetikai célú hasznosítás képes hosszú távon és tartósan megoldani a hulladékgazdálkodási problémákat. 2020-ra megtelnek a nemrégiben kialakított szigetelt depóniák, újak kialakítására csak korlátozott mértékben lesz lehetőség, ezért létkérdés, hogy 2015 és 20 között minden magyarországi EU régióban megépüljön a tervezett hulladékéromű. Ezek nem hagyományos hulladékégetők, hanem hatékony, elsősorban villamos energia előállítását célzó, környezetkímélő létesítmények lesznek, melyek fenntartható módon képesek biztosítani az összességében legkedvezőbb megoldást, melyben a költséghatékonyság hasonlóan fontos szerepet játszik, mint a környezetvédelem.

3.1. A nem veszélyes építési-bontási (inert) hulladék hasznosítása

A törvény külön foglalkozik az inert hulladékok, a nem veszélyes építési-bontási hulladékok hasznosításának kérdésével. A lerakó telepen takaróanyagként, vagy más célú segédanyagként (belső közlekedés biztosítása, töltés, támfal) történő hasznosítása is lehetséges, de a 15. § (6) bek. szerint a környezetvédelmi hatóság a hulladéklerakás engedélyezésekor ennek mennyiségét rögzíti, azaz korlátozza. Ez egyértelműen hasznosítási művelet és nem ártalmatlanítás. Az ilyen típusú hulladék csak technológiai céllal helyezhető el hulladéklerakó telepen.

A nem veszélyes építési-bontási hulladék – a föld és a kő kivételével – újrahasználatra történő előkészítésének, újrafeldolgozásának és egyéb, anyagában történő hasznosításának együttes mértékét 2020. december 31-ig a képződött mennyiséghez viszonyítva tömegében országos szinten legalább 70%-ra kell növelni. (92. § (3)) Hasznosításnak számít a feltöltési műveleteknél más anyagok helyettesítésére használt hulladék felhasználása is.

4. Az ártalmatlanítás szabályai

A közszolgáltatás egyik környezetvédelmi szempontból is legfontosabb része a hasznosításra nem kerülő hulladékok ártalmatlanítása. A törvény „12. A hulladék ártalmatlanítása” c. részében került sor az ártalmatlanítás részletes szabályinak megfogalmazására. Az új szabályozás, a korábbiakhoz hasonlóan az ártalmatlanítás esetében is az „összességében legjobb környezeti eredményt” biztosító megoldást fogadja el. Ha a hulladékégetést ártalmatlanításként fogjuk fel – melynek célja a hulladék okozta környezetterhelés csökkentése, a környezetet veszélyeztető, szennyező, károsító hatások megszüntetése, a hulladék anyagi minőségének megváltoztatásával – akkor ez a megoldás összességében jobb környezeti eredményt

biztosítana (hulladékhierarchiában szereplő prioritási listán előbb szerepelne), mint a rendezett lerakás. Ez vajon azt jelenti-e, hogy ha a keletkező energia nem kerül hasznosításra, akkor az égetés, mint értelmetlen művelet alkalmazható. Ez természetesen ésszerűtlen lenne és teljesen ellentmondana az európai uniós környezetvédelmi és energetikai irányelveknek. A költséghatékonyság, a gazdaságosság szempontjainak szerepeltetése viszont ez esetben is szerencsés lenne.

4.1. Az inert hulladék lerakó telepi hasznosításának korlátozása

A hulladékhasznosítás esetében már szóba került, hogy a környezetvédelmi hatóság a hulladéklerakás engedélyezésekor korlátozza (meghatározza) a települési hulladék lerakására szolgáló hulladéklerakón elhelyezhető építési-bontási hulladék mennyiségét. (15. § (6)) Ez az elhelyezés kizárólag technológiai céllal lehetséges és egyértelműen hasznosításnak minősül.

4.2. A biológiailag lebomló szerves anyagok lerakó telepi elhelyezésének korlátozása

Fontos szabályozási szempont viszont, hogy a lerakó telepi elhelyezés esetében a korábban már említett építési-bontási hulladékokon túl a környezetvédelmi hatóság engedélyben meghatározza a hulladéklerakón a települési hulladék részeként elhelyezhető biológiailag lebomló szerves anyag mennyiségét is. Ennek teljesítése – mértékétől függően – komoly nehézségeket fog okozni a jövőben, hiszen a hulladék szerves anyag tartalma költséges előkezelési eljárásokkal is csak egy bizonyos mértékig csökkenthető, a végső megoldás erre a problémára is az energetikai célú hasznosítás megvalósítása lesz.

A hazai hulladékgazdálkodás jellegzetes problémája, hogy a szelektíven gyűjtött hulladék egy része is a lerakó telepekre kerül, gazdaságos hasznosítás, felhasználás híján. Ezt a 3./ bek. szigorúan megtiltja. Ez annál is inkább indokolt, hiszen a jogalkotó 2015. január 01-jétől határozott intézkedéseket tesz a szelektív hulladékgyűjtés kötelező bevezetésére.

5. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás finanszírozása

A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás finanszírozása – a „szennyező fizet” elv alapján – a szolgáltatási díjakból történik. A korábbi szabályozás szerint a díjmegállapítás joga területileg illetékes önkormányzatoké volt. Az új szabályozás ebben gyökeres változást hozott, 2014. január 01-jétől a bevezeti a központi díjmegállapítást. A Magyar Energia Hivatal – a közszolgáltató vállalkozások adatszolgáltatása alapján – minden év szeptember 30-ig készíti el javaslatát, melynek figyelembevételével a miniszter rendeletben határozza meg a következő évi közszolgáltatási díjakat.

A díj mértékének megállapítás során minden indokolt költséget, így a folyamatos hulladékgazdálkodási közszolgáltatás indokolt költségeit, a környezetvédelmi kötelezettségek teljesítésének indokolt költségeit, a közszolgáltatás tartós ellátásához, fejlesztéséhez szükséges indokolt költségeit, továbbá a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással érintett hulladékgazdálkodási létesítmény bezárásának, rekultivációjának, utógondozásának és monitoringjának indokolt költségeit figyelembe kell venni, beleértve a törvény által meghatározott céltartalék mértékét is. A díjalapot viszont csökkenteni kell a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásához biztosított költségvetési, önkormányzati támogatással, továbbá a hulladék hasznosításából vagy hasznosítás céljára történő értékesítéséből származó bevétellel.

A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat – a vegyes hulladék mennyiségével arányosan – a költségekre, továbbá az árakra, illetve a díjra vonatkozó közgazdasági összehasonlító elemzések felhasználásával úgy kell megállapítani és szabályozni, hogy a díj a költséghatékony hulladékgazdálkodási közszolgáltatásra, a közszolgáltatás hatékonyságának javítására, a kapacitások hatékony igénybevételeire, a közszolgáltatás minőségének folyamatos javítására, valamint a környezetterhelés csökkentésére ösztönözzön.

5.1. A törvényi szabályozás szolgáltatási díjakra gyakorolt várható hatásai

Az új hulladékgazdálkodási szabályozás a kormány „rezsicsökkentési” politikájával merőben ellentétes hatásokat eredményez. Új elemek a szabályozásban, a lerakási járulék, a céltartalék képzés, a környezetvédelmi biztosítás, az új adminisztrációs kötelezettségek 2016-tól legalább 1 milliárd Ft többletköltséget fog okozni a Szegedi Környezetgazdálkodási Nonprofit Kft. működési területén. Ezt az új szabályozás szerint a közszolgáltatási díjakban kell érvényesíteni, melyet a hatóságok ellenőrizni fognak (OHÜ, Nemzeti Energia Hivatal).

Ezen túlmenően az alábbi táblázatban soroltuk fel azokat területeket is, amelyek esetében már korábban merültek fel költségek, de a szabályozás szigorítása és a törvényi szabályozás következetes megvalósítása – a szelektív hulladékgyűjtés esetleges kötelezővé tétele – további jelentős költségnövekedést okoz majd. Ez a költségnövekedés nagyságrendjét tekintve, Szeged esetében ugyancsak elérheti, de akár meg is haladhatja az 1 milliárd Ft-ot.

Az ugyancsak a táblázatban feltüntetett költségcsökkentő tételek lényegesen kisebb nagyságrendet képviselnek. A másodnyersanyag előállítás további fejlesztése ugyan jelentősen növelheti a másodnyersanyag értékesítésből származó bevételeket, azonban a kapacitások kiépítése és üzemeltetési költsége ennél lényegesen nagyobb többletterhet okoz. (Az anyagában történő újrahasznosítást célzó hulladékhasznosító beruházások nem megtérülő jellegűek.) A lerakási járulék mértéke csökkenthető a másodnyersanyag előállítás növelésével, de csak részlegesen. Mivel az anyagában történő újra hasznosítás összességében veszteséget okoz, azt kell vizsgálnunk, hogy az így jelentkező veszteség mértéke és lerakási járulék csökkentése, hogyan aránylik

egymáshoz. Amennyiben a veszteség mértéke kisebb, mint a járulékcsökkenés mértéke, akkor megfontolható a újrahasznosítási kapacitás bővítésére irányuló fejlesztés. Ellenkező esetben szóba sem jöhet, hiszen akkor tovább növelné a járulékfizetés miatt már eleve jelentősen megnövekedett lakossági díjakat.

A táblázatban feltüntetett „Rezsicsökkentés” nem valódi költségcsökkentő tényező, egy központi adminisztratív beavatkozás, amely esetleg csak ideig-óráig tartható fenn. Már rövid távon (1-2 éven belül) is az ágazat közszolgáltató vállalkozásainak tömeges csődjét eredményezheti, ha a ténylegesen felmerülő költségeket fedezetét biztosító díjnál alacsonyabb központi ármegállapítás fog érvényesülni. Nem beszélve arról, hogy ez ellentétes a törvényben meghatározott díjmegállapítás alapelveivel.

Díjnövelő tényezők		Díjcsökkentő tényezők	
Megnevezése	Költsége	Megnevezése	Mértéke
Lerakási járulék	880 millió Ft	Értékesített másodnyersanyag	150 millió Ft
Céltartalék	150 millió Ft	Központi ármegállapítás	(?)
Környezetvédelmi biztosítás	10 millió Ft	„Rezsicsökkentés”	10%
Felügyeleti díj	25 millió Ft		
Adminisztrációs költség	15 millió Ft		

(Az adminisztrációs költség az engedélyezés, minősítés, nyilvántartások vezetése, valamint a kötelező adatszolgáltatások többletköltsége.)

További költségek, melyek díjnövelő tételként szerepelhetnek:

- Kötelező évi egy lomtalanítás (lomtalanítás korábban is volt)
- Szelektív hulladékgyűjtés többletköltsége (gyűjtőszigetek, hulladékudvarok bővítése)
- Újabb egyéb hulladék-gazdálkodási létesítmények többletköltsége (válogatóművek, komposztálás, stb.)
- Elhagyott hulladékok kezelése (valamennyit eddig is fordítottak erre)
- Üdülőingatlanok díja (min. a közszolgáltatási díj 50%-a)

A legjelentősebb díjnövelő tényező: A hulladéklerakási járulék, amely 2013-ban tonnánkénti 3000 Ft-ról indul, évente 3000 Ft-tal növekszik és 2016-ra eléri a 12.000 Ft/tonna szintet. (Ht. 5. sz. melléklet) Ez olyan többletköltséget fog eredményezni az ágazatban, amely teljesen összeegyeztethetetlen a kormányzat jelenlegi „rezi csökkentési” politikájával, amely 2013. június 01-től a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás díját is 15-25%-kal csökkentette.

A hulladékszállítási közszolgáltatás díját terhelő járulék éves többletköltsége Szegeden ebben az évben 220 millió, jövőre 440 millió, 2015-ben 660 millió, 2016-tól pedig 880 millió Ft lesz. (74.000 tonna/év lerakott mennyiséggel számolva) Ha ezt teljes egészében a lakossági díjakban kell érvényesíteni, az 25-35%-os díjnövekedést okozhat.

Összegzés

Az új hulladékgazdálkodási törvényi szabályozás jelentős mértékben szigorítja a hulladékkezelés szabályait, lényegesen bővíti a hulladékgazdálkodási közszolgáltatók kötelezettségeit, melyek a következő években jelentősen megnövelik majd a közszolgáltatás költségeit. Az elkülönített (szelektív) hulladékgyűjtés várható kötelezővé tétele, a lakossági veszélyes hulladékok kötelező begyűjtése mellett itt kell megemlítenünk az engedélyeztetés, minősítés és a kibővített nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségeket is.

Ezek a többletköltségek eltörpülnek azonban a következő 3 évben négyszeresére emelkedő lerakási illeték okozta többletköltségek és az idei évben hatályba lépett rezsicsökkentés miatti veszteségek mellett. A lerakási illeték és a rezsicsökkentés 2016-ra összességében – az egyes önkormányzatok finanszírozási helyzetétől függően – 40-100% finanszírozási veszteséget okoz, melyet központi díjkompenzációval, vagy a közszolgáltatási díjak ugyanilyen mértékű megemelésével lehet kompenzálni. Az alulfinanszírozott közszolgáltatók már jóval korábban csőd-közelbe fognak kerülni (jó néhányan már e pillanatban is válságos helyzetben vannak) és csak állami kompenzációval lehetséges a hazai hulladékgazdálkodási közszolgáltatások teljes körű összeomlásának elkerülése. A másik megoldás lehetne a jelenleg hatályos szabályozás visszavonása, amely a közelgő választások miatt kevésbé valószínűsíthető.

FELHASZNÁLT IRODALOM

- 2012 évi CLXXXV törvény a hulladékról Magyar Közlöny 160. szám (2012. november 30.)
- 438/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet a közszolgáltató hulladékgazdálkodási tevékenységéről és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás végzésének feltételeiről, Magyar Közlöny 184. szám (2012. december 29.)
- 439/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet a hulladékgazdálkodási tevékenységek nyilvántartásba vételéről, valamint hatósági engedélyezéséről, Magyar Közlöny 184. szám (2012. december 29.)
- 440/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről, Magyar Közlöny 184. szám (2012. december 29.)
- 441/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet a hulladékról szóló törvénnyel összefüggésben egyes kormányrendeletek módosításáról, Magyar Közlöny 184. szám (2012. december 29.)
- 442/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet a csomagolásról és a csomagolási hulladékkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységekről, Magyar Közlöny 184. szám (2012. december 29.)
- 443/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet az elektromos és elektronikus berendezésekkel kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységekről, Magyar Közlöny 184. szám (2012. december 29.)
- 444/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet a hulladékká vált gépjárművekről, Magyar Közlöny 184. szám (2012. december 29.)
- 445/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet az elem- és akkumulátorhulladékkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységekről, Magyar Közlöny 184. szám (2012. december 29.)
- 33/2005. (XII. 27.) KvVM rendelet az igazgatási szolgáltatási díjairól
- 136/2012. (XII. 21.) VM rendelet